

ขรก.เฮ! ครม.ไฟเขียวลาคลอดเต็มพิกัด 188 วัน ขรก.ชายลาเลี้ยงลูก 15 วันสออดคลองอโนมัยโลก

● **นำเสนอเมื่อ** 11 ม.ค. 2565

ครม.ไฟเขียว ขรก.หญิงลาคลอด 188 วัน-ขรก.ชายลาเลี้ยงลูก 15 วัน สออดคลองหลักสากลตามแนวทางองค์การอนามัยโลก

เมื่อวันที่ 11 ม.ค. ที่ทำเนียบรัฐบาล น.ส.รัชดา ธนาดิเรก รองโฆษกประจำสำนักนายกรัฐมนตรี แถลงผลการประชุมคณะรัฐมนตรี (ครม.) ว่า ที่ประชุม ครม.มีมติเห็นชอบหลักการร่างมาตรการสนับสนุนสตรีให้เป็นพลังสำคัญทางเศรษฐกิจ ตามที่กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (พม.) เสนอ เพื่อเป็นมาตรการคุ้มครอง สนับสนุน และอำนวยความสะดวกให้ผู้หญิงสามารถเข้ามามีบทบาททางด้านเศรษฐกิจ ช่วยสร้างการมีส่วนร่วมของผู้ชายในการเลี้ยงดูบุตร และสร้างกลไกการพัฒนาเด็กเพื่อลดภาระให้กับผู้หญิงที่ทำงานซึ่งสอดคล้องกับหลักการตามรัฐธรรมนูญและอนุสัญญาว่าด้วยการขจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบ (CEDAW) ที่ไทยเข้าร่วมเป็นรัฐภาคี ซึ่งมาตรการนี้ครอบคลุม 3 กลุ่มเป้าหมาย คือกลุ่มแรงงานหญิงในระบบและนอกระบบ จำนวน 17,366,400 คน, กลุ่มแม่เลี้ยงเดี่ยว 1,061,082 คน และกลุ่มผู้หญิงสูงอายุที่เป็ญผู้เลี้ยงดูเด็ก 379,347 คน มีรายละเอียดดังนี้

(1) จัดบริการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอายุต่ำกว่า 3 ปี โดยขยายบริการของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กหรือสถานรับเลี้ยงเด็กให้รับอายุ 0-3 ปี และขยายเวลาเปิด-ปิดศูนย์พัฒนาเด็กเล็กหรือสถานรับเลี้ยงเด็กให้สอดคล้องกับวิถีชีวิตคนทำงานตามบริบทของพื้นที่

(2) ส่งเสริมการลาของสามี (ข้าราชการชาย) เพื่อช่วยภรรยาดูแลบุตรหลังคลอด โดยให้ข้าราชการชายมีสิทธิลาได้ 15 วันทำการ เป็นช่วงๆ ไม่ติดต่อกันจนครบวันลา

(3) ขยายวันลาคลอดของแม่ (ข้าราชการหญิง) เป็นเวลา 98 วัน โดยได้รับค่าจ้าง ซึ่งเพิ่มจากระเบียบเดิมที่ให้ลาได้ไม่เกิน 90 วัน ทั้งนี้เมื่อครบ 98 วันแล้ว สามารถลาได้อีกไม่เกิน 90 วัน โดยได้รับเงินเดือนร้อยละ 50 ของเงินเดือน รวมวันลาคลอดทั้งสิ้น 188 วัน หรือประมาณ 6 เดือน ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางที่องค์การอนามัยโลกและกองทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติระบุว่า ควรให้บุตรได้รับนมแม่อย่างเดียวในช่วง 6 เดือนแรกหลังคลอด

น.ส.รัชดา กล่าวอีกว่า นอกจากนี้ ที่ประชุมมอบหมายให้ พม.รับข้อเสนอแนะจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของไปพิจารณาหาขอสรุปที่ชัดเจน ก่อนเสนอให้สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (ก.พ.) และหน่วยงานกลางบริหารทรัพยากรบุคคลในสวนราชการต่างๆ ดำเนินการปรับแก้ระเบียบต่อไป.

ขอบคุณที่มาเนื้อหาข่าวและอ่านเพิ่มเติมได้จาก [เดลินิวส์ วันที่ 11 มกราคม 2565](#)

คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบในหลักการมาตรการสนับสนุนสตรีให้เป็นพลังสำคัญ

ญทางเศรษฐกิจ (มาตรการสนับสนุนสตรี) ตามที่กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (พม.) เสนอ

(11 มกราคม 2565) เวลา 09.00 น. พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี เป็นประธานการประชุมคณะรัฐมนตรี (ผ่านระบบ Video Conference) ซึ่งสรุปสาระสำคัญ ได้แก่

คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบในหลักการมาตรการสนับสนุนสตรีให้เป็นพลังสำคัญทางเศรษฐกิจ (มาตรการสนับสนุนสตรี) ตามที่กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (พม.) เสนอ ประกอบด้วยมาตรการย่อย จำนวน 3 มาตรการ ได้แก่

- 1) จัดบริการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอายุต่ำกว่า 3 ปี โดยขยายบริการของศูนย์เด็กเล็ก/สถานรับเลี้ยงเด็ก ให้รับอายุ 0 - 3 ปี และขยายเวลาเปิด - ปิดศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก/สถานรับเลี้ยงเด็กให้สอดคล้องกับวิถีชีวิตคนทำงาน ตามบริบทของพื้นที่
- 2) ส่งเสริมการลาของสามีเพื่อช่วยภรรยาดูแลบุตรหลังคลอด (Paternity Leave) โดยปรับระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. 2555 (ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการลาฯ) โดยให้ข้าราชการชายสามารถลาไปช่วยเหลือภรรยาที่คลอดบุตร จากเดิม ลาครั้งหนึ่งติดต่อกันได้ไม่เกิน 15 วันทำการ เป็น โหลาได้ 15 วันทำการ เป็นช่วง ๆ ไม่ติดต่อกันจนครบวันลา
- 3) ขยายวันลาคอลดของแม่โดยได้รับค่าจ้าง (Maternity Leave with Pay) โดยแก้ไขระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการลาฯ โดยแก้ไขวันลาคอลดบุตรของข้าราชการ จากเดิม 90 วัน เป็น 98 วัน และเสนอประเด็นแก้ไขระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการลาฯ โดยให้ข้าราชการที่ลาคอลดบุตรแล้ว 98 วัน สามารถลาได้อีกไม่เกิน 90 วัน โดยได้รับเงินเดือน ร้อยละ 50 ของเงินเดือนปกติ

และให้ พม. ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องพิจารณาในรายละเอียด โดยนำความเห็นของหน่วยงานต่าง ๆ ไปประกอบการพิจารณาให้โดยยุดิที่ชัดเจน ก่อนดำเนินการตามขั้นตอนต่อไป

สาระสำคัญของเรื่อง

พม. รายงานว่า

1. จากข้อมูลสถานการณ์ด้านเศรษฐกิจพบว่า ผู้หญิงมีบทบาททางด้านเศรษฐกิจน้อยกว่าผู้ชาย [ผู้หญิงมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานน้อยกว่าผู้ชาย (ผู้ชาย 20.56 ล้านคน ผู้หญิง 17.36 ล้านคน) ทั้งแรงงานในระบบ (ผู้ชาย 9.35 ล้านคน ผู้หญิง 8.20 ล้านคน) และแรงงานนอกระบบ (ผู้ชาย 11.20 ล้านคน ผู้หญิง 9.16 ล้านคน)] และผู้หญิงมีอัตราการว่างงานที่สูงกว่าผู้ชาย ถึงแม้ว่าสัดส่วนประชากรผู้หญิงจะมีมากกว่าประชากรผู้ชายก็ตาม เนื่องจากผู้หญิงถูกกำหนดให้มีบทบาทเป็นผู้รับภาระทำงานบ้านและงานนอกบ้าน ส่งผลให้ผู้หญิงขาดโอกาสในการพัฒนาตนเอง และต้องใช้เวลาการทำงานส่วนหนึ่งไปกับการตั้งครรภ์และการคลอดบุตร ทำให้ถูกมองว่ามีประสิทธิภาพในการทำงานน้อยกว่าผู้ชาย อีกทั้งตลาดแรงงานยังเห็นว่าการตั้งครรภ์ของผู้หญิงเป็นการเพิ่มต้นทุนให้แก่สถานประกอบการ
2. คณะกรรมการนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาสถานภาพสตรีแห่งชาติ (กยส.) (นายจรินทร์ ลักษณวิศิษฏ์ เป็นประธาน) ในการประชุมครั้งที่ 2/2563 เมื่อวันที่ 11 มิถุนายน 2563 ได้มีมติเห็นชอบมาตรการสนับสนุนสตรี ซึ่งเป็นมาตรการที่กำหนดขึ้นเพื่อคุ้มครองและสนับสนุน รวมถึงอำนวยความสะดวกให้ผู้หญิงสามารถเข้ามามีบทบาททางด้านเศรษฐกิจ โดยสร้างการมีส่วนร่วมของผู้ชายในการเลี้ยงดูบุตร และสร้างกลไกการพัฒนาเด็กเพื่อลดภาระให้แก่ผู้หญิงที่ทำงาน ซึ่งจะส่งผลให้กลุ่มเป้าหมายตามมาตรการที่ประกอบด้วย กลุ่มแรงงานหญิง กลุ่มแม่เลี้ยงเดี่ยว

และกลุ่มผู้หญิงสูงอายุที่ต้องเป็นผู้เลี้ยงดูเด็กทั่วประเทศ สามารถเขามามีส่วนรวมและดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจ รวมถึงสามารถปฏิบัติงานได้เต็มประสิทธิภาพ ส่งผลต่อการมีงานทำ การมีรายได้ ความก้าวหน้าที่ดีควรได้รับของผู้หญิง ก่อให้เกิดผลกระทบในวงกว้างต่อความเสมอภาคเท่าเทียม การพัฒนาสถาบันครอบครัวและภาพลักษณ์อันดีของประเทศในระยะต่อไปอย่างมีนัยสำคัญ รวมทั้ง พม. (กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว) ได้ดำเนินการรับฟังความคิดเห็นและขอเสนอแนะของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับมาตรการด้วยแล้ว โดยมีสาระสำคัญของมาตรการสนับสนุนสตรีฯ สรุปได้ ดังนี้

หัวข้อ	รายละเอียด		
หลักการ	สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 27 และมาตรา 48 รวมทั้งสอดคล้องกับหลักการของอนุสัญญาว่าด้วยการขจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกูปแบบ (Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination Against Women, CEDAW) ที่ประเทศไทยเข้าร่วมเป็นรัฐภาคี ซึ่งกำหนดขึ้นเพื่อให้รัฐภาคีไ้มาตรการที่เหมาะสม เพื่อขจัดการเลือกปฏิบัติต่อผู้หญิงด้วยเหตุอันหนึ่งมาจากฐานะหรือการเป็นเพศมาตา ทั้งในด้านการศึกษาและตามมาตรฐานอื่น การทรมานไม่มีการปลดประจำเขตแดนการตั้งรกรากการลิดลอบบุตร การเลือกปฏิบัติบนพื้นฐานของสถานภาพในการแต่งงาน การสร้างเสริมให้มีการจัดตั้งและพัฒนาชมรมของสตรีการทานการละเมิดเด็ก เป็นต้น ทั้งนี้ เพื่อสร้างความเสมอภาคระหว่างชีวิตครอบครัวและการทำงาน และเพื่อสร้างสังคมที่เกื้อจากที่มีส่วนร่วมของผู้หญิงและผู้ชาย		
มาตรการสนับสนุนสตรีฯ	มาตรการยกย่อง/แนวทางการปฏิบัติ (1) จัดบริการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอายุต่ำกว่า 3 ปี - ให้กระทรวง มหาดไทย (มท.) และกรุงเทพมหานคร (กทม.) ขยายบริการของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก/สถานรับเลี้ยงเด็ก โดยให้รับเด็กตั้งแต่อายุ 0 - 3 ปี และขยายเวลาเปิด - ปิดให้สอดคล้องกับวิถีชีวิตคนทำงาน	ประโยชน์ 1) ขจัดทางเลือกปฏิบัติต่อผู้หญิงด้านการจ้างงาน ทำให้เกิดในวัยที่มีลักษณะเป็นีตัวต่อผู้หญิง (women friendly) ส่งผลโดยตรงต่อการสร้างความเท่าเทียมระหว่างเพศ (gender equality) และลดช่องว่างรายได้ระหว่างเพศ 2) การพัฒนาเด็กในช่วงปฐมวัยจะช่วยลดความเหลื่อมล้ำตั้งแต่จุดเริ่มต้นของชีวิต นำไปสู่การลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ	ความเห็นและข้อเสนอแนะของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น 1) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) ได้จัดบริการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กครอบคลุมช่วงอายุ 2 - 3 ปีอยู่แล้วสำหรับบริการขยายบริการให้เด็กอายุต่ำกว่า 2 ปี ควรกำหนดแนวทางให้ อปท. พิจารณาดำเนินการตามความพร้อมของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและความต้องการในแต่ละพื้นที่โดยรัฐบาลต้องสนับสนุนงบประมาณ อัตรากำลังครู ผู้ดูแลเด็กในแต่ละช่วงอายุ รวมถึงการพัฒนาทักษะความเชี่ยวชาญในการดูแลเด็กอย่างถูกต้องเช่นเดียวกับ กทม. ที่มีการรับดูแลเด็กอายุต่ำกว่า 3 ปี โดยสำนักการแพทย์และสำนักอนามัยเป็นผู้รับผิดชอบ (มท.) 2) การขยายเวลาเปิด - ปิดให้สอดคล้องกับวิถีชีวิตคนทำงานต้องคำนึงถึงความพร้อม สภาพแวดล้อม การประกอบอาชีพ ความปลอดภัย ความพร้อม การบริการ ของผู้ปกครอง และงบประมาณที่ อปท. ใช้ดำเนินการดังกล่าว (มท. และ กทม.)
	(2) ส่งเสริมการดูแลสุขภาพเพื่อช่วยการขาดแคลนทรัพยากร - ให้ พม. เสนอประเด็น ในการปฏิบัติงานแบบเป็นสำนักร่วมกันควรมีด้วยการขยาย โดยให้ข้าราชการสามารถลงไปช่วยเหลือการยากที่คลอดบุตร ขาดเดิมลาครั้งหนึ่งติดต่อกันได้ไม่เกิน 15 วันทำการ เป็นเวลา 15 วันทำการ เป็นเวลา 15 วันติดต่อกันแล้วในวัน	1) ส่งเสริมให้สามีมีส่วนร่วมในการดูแลบุตร 2) ส่งเสริมให้สามีมีส่วนร่วมในการดูแลบุตร และลดภาระที่ให้การหย่าร้างลง เด็กที่เติบโตในสภาพที่ครอบครัวมีความสัมพันธ์กันดีจะมีโอกาสสูงที่จะเป็นเด็กที่มีความสุข มีผลการเรียนดี สุขภาพดี ที่มีความสุขในตัวเอง และมีพฤติกรรมในการสร้างปัญหาตนเอง	1) ควรมีการรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของหน่วยงานกลางบริหารทรัพยากรบุคคลสำหรับข้าราชการประเภทอื่น ๆ ในส่วนที่ เกี่ยวข้อง นอกเหนือ จากข้าราชการพลเรือนสามัญ ตามพระราช บัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 (สำนักงาน ก.พ.) 2) ต้องสร้างการรับรู้ความเข้าใจกับบุคลากรให้ชัดเจน และศึกษาวิเคราะห์บทบาทของหน่วยงานที่จะรองรับมาตรการที่เกิดขึ้น เพื่อลดความซ้ำซ้อนของภารกิจที่คล้ายคลึงกัน (กระทรวงแรงงาน) (ก.)
	(3) ขยายวันลาคลอดของแม่โดยได้รับค่าจ้าง - ให้ พม. เสนอประเด็น แก้ไขระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีด้วยการขยาย โดยแก้ไขวันลาคลอดบุตรของข้าราชการจากเดิม 90 วัน เป็น 98 วัน - ให้ พม. เสนอประเด็น แก้ไขระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีด้วยการขยาย โดยให้ข้าราชการที่ลาคลอดบุตรแล้ว 98 วัน สามารถลาได้อีกไม่เกิน 90 วัน โดยได้รับเงินเดือนร้อยละ 50 ของเงินเดือนปกติ	1) ปรับเปลี่ยนจำนวนวันลาคลอดของข้าราชการให้เท่ากับภาคเอกชน 2) สนับสนุนนโยบายการเลี้ยงดูบุตรแบบแม่ตามเกณฑ์ขององค์การอนามัยโลกที่ส่งเป้าหมายการเลี้ยงดูบุตรแบบแม่อย่างเต็มความ 6 เดือน	ควรมีการรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของหน่วยงานกลางบริหารทรัพยากรบุคคล สำหรับข้าราชการประเภทอื่น ๆ ในส่วนที่เกี่ยวข้อง (สำนักงาน ก.พ.)
กลุ่มเป้าหมาย	(1) กลุ่มแรงงานหญิง จำนวน 17,366,400 คน * จำนวนเป็นแรงงานหญิงในระบบ จำนวน 8,205,700 คน และแรงงานหญิงนอกระบบ จำนวน 9,160,700 คน เป็นกลุ่มที่ต้องคำนึงถึงอย่างเร่งด่วน เนื่องจากกระบวนการพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 - 2564) เน้นไปที่การแข่งขันทางทักษะเป็นอย่างสูง และเพื่อให้งานของแรงงานสตรีเกิดประสิทธิภาพ จึงต้องแบ่งเบาภาระเรื่องงานบ้าน การเลี้ยงดูบุตร และการดูแลบุตร เพื่อใช้เวลาว่างในการพัฒนาศักยภาพตนเองให้สูงขึ้น เพื่อให้มีความพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงและสามารถขับเคลื่อนเศรษฐกิจที่เน้นการพัฒนาและนวัตกรรมศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรมได้ (2) กลุ่มแม่เลี้ยงเดี่ยว จำนวน 1,061,192 คน** เป็นกลุ่มที่ต้องรับการเป็นชีวิตครอบครัวมีลูกเพียงคนเดียวซึ่งทำให้ไม่สามารถทำงานประจำได้อย่างเต็มศักยภาพ ขาดความก้าวหน้าของการทำงานหรือเป็นแม่เลี้ยงเดี่ยวที่ขาดหลักประกันทางสังคม จึงจำเป็นต้องได้รับการช่วยเหลือเพื่อให้สามารถทำงานและพึ่งพาตนเองได้ (3) กลุ่มหญิงสูงอายุที่ต้องเป็นผู้เลี้ยงดูเด็ก จำนวน 379,347 คน *** เป็นกลุ่มที่ต้องเป็นดูแลเด็กให้เหมาะสมกับวัย ซึ่งบางกรณีต้องทำงานเพื่อเลี้ยงชีพอยู่ เกือบในทางลบทั้งกับตัวหญิงสูงอายุและเด็กในเรื่องสุขภาพและพัฒนาการของเด็ก		

ที่มาสรุปรายการประชุมคณะรัฐมนตรี 11 มกราคม 2565